

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Maritus Theodoræ suæ exemplo ad quam perfectionem peruenerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Quod utinam & nos discamus, quibus graue est, vel vno die cilicium gestare, aut ieiunio ventrem contrahere; immò vel septem pœnitentiæ Psalmos, vel immaculatæ Matris officium legere; cum tamen non vnus tantum sceleris, sed centum, sed infinitorum propemodum criminum rei, diuinæ iustitiæ plus debeamus. Tot quidem libidinosas cogitationes, tot infandas voluptates quorundam, humani generis accusator in diphthera sua annotauit; & nimium est, si pro tantis debitis cilicium inducere, aut flagellis se cedere, aut ieiunijs genium fraudare jubeantur? immò nimium non esset, si in claustrum, in solitudinem, in asperissimum Ordinem Religiosum ingredi juberentur. Quidquid ibi per septem, immò per septemdecim, aut etiam per centum, annos ferrent, adhuc tolerabile esset, si id cum Inferno, qui vel vnico peccato mortali debetur, comparemus. Et certè multos satis graues peccatores Deus videns aliter vitam non emendaturos, vocat ad Religionem, vt inibi operibus pœnitentiæ & charitatis compensent tot iniurias illi illatas: sed quia neque Dei iram, neque Gehennæ flammam æstimant, vocanti cælo aures claudunt, & in eas, etiam dum viuunt, labuntur calamitates, vt neque hîc gaudeant, neque illic cælum adeant. Rectè sapiunt, qui sapiunt cum Theodora. Multi pœnitentiam egerunt non sufficientem, nemo nimiam. Quod culpæ superest, ad coronam superest. A pœnitentia igitur numquam desistamus. Sapientissimus fuit, qui monuit: *De propitiato peccato noli esse sine metu, neque adicias peccatum super peccatum. Et ne dicas: Misericordia Domini magna est, multitudinis peccatorum meorum miserebitur. Misericordia enim & ira ab illo citò proximant, & in peccatores respicit ira illius:* Maximè autem, & certissimè in eos, qui cum morti sint vicini, & iam iam ad diuinum tribunal citati, adhuc modicum tempus habent Numinis ac iudicis sui placandi, tamen omnia alia agunt. Solliciti sunt de villis & agris, de vindicandis inimicis, de filijs promouendis, de debitis recipiendis, de absoluendis ædificijs: & non sunt solliciti de anima sua in bonum statum reducenda; aut de tentationibus superandis, quæ tunc solent esse vehementissimæ, sicut venti desituri.

Volet autem aliquis scire, quid S. Theodoræ marito contigerit,

VIII.

Eceli. 5. 5.

IX.

gerit, aut cur illum Deus vxore tam charâ priuârit? Is sciat, neq; hoc sine diuinæ prouidentia bonitate accidisse. Nam præterquam, quòd fugam illius æquo animo tulerit, pro eius fide sollicitus fuerit, & ab Angelo doctus sincerum erga eam amorem, perpetuò conseruârit; statim post obitum Theodoræ, Angelus monasterij Præsidentem mœnuic, vt mitteret ad ciuitatem quemdam ex monachis equitem, qui primum in via occurrentem, equo susceptum, quàm citissimè adduceret. Erat autem is Theodoræ maritus, qui & ipse ab Angelo monitus iam sponte veniebat ad monasterium. Cui obuiam factus monachus dixit: *Quid ita properas bone vir? respondit ille: Scio uxorem meam, quam tam diu non vidi, è vita excessisse. Curro igitur, eam extremum deservurus.* Sustulit ergo illum in equum monachus, & in monasterium perduxit. Vbi inter lachrymas & luctum, hymni & laudes, & mutua gratulationes audiebantur. Sepulcrâ Theodorâ coniuge, maritus, illius exemplum secutus, mundo nuntium remisit, captusq; amore silentij & quietis, non solum rerum & virtutum, sed etiam cellæ & habitationis Theodoræ successor fuit. Cumq; aliquamdiu sanctissimè ibi vixisset, etiam sanctissimè defunctus, in eodem cum Theodora sepulchro conditus est; vt, quemadmodum in celo, animæ; ita etiam in terris eorum corpora coniungerentur. Sic sæpe vocatio vnus pendet ab alterius conuersione: neque sine causa Deus etiam bonis viris bonas aufert vxores; ita enim & ipsos viros probat, trahitq; ad maiorem vitæ perfectionem. Magno igitur luctu, sed maiore hic luctu vxorem perdidit, ab ea seruatus, quam perdidit: tentatus, probatus, saluatus.

C A P V T LX.

Infinita DEI erga peccatores misericordia & patientia, que spem facit non solum penitentibus, sed etiam, contra omnes tentationes in morte occurrentes, opem & remedia largitur.

DEVS summum bonum non esset, si in eo non esset omnis & summa virtus. Inter virtutes autem maximè benefica est misericordia, quæ voluntatem incitat, vt ad alte-